Duchovně jsou součástí univerzální církve s velkým „C“ výhradně ti, kdo přijali Ježíše jako svého Zachránce a Pána. Rozhodující není členství v jakékoli organizaci, ani pravidelná účast na bohoslužbách, ale pouze sounáležitost s Ježíšem: *Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, ten život nemá.* (1. list Janův 5,12) To mi připadá jasné. Přitom mě velmi zaujalo, že místní církve v Novém zákoně jsou neskutečně otevřené vůči nevěřícím lidem zvenku!

Začal to sám Mistr! Učedníkům sloužil především mezi hříšnými lidmi! Spoustu věcí je učil v přítomnosti zástupů! Jen výjimečně bral učedníky do soukromí, aby si trochu odpočali.
Napadlo Tě někdy, že kdo se chtěl stát Ježíšovým učedníkem, mohl od Mistra slyšet a vidět naprostou většinu věcí! Proto sledujeme nejen jmenovitě vybraných Dvanáct učedníků, ale taky sedmdesát (Lukáš 10) a dokonce zástup učedníků. (Lukáš 19,37) Všem okruhům svých učedníků Pán Ježíš sloužil uprostřed zjevně špatných lidí. Proto byl svými odpůrci označen za přítele hříšníků a zlodějů. (Matouš 11,19) Pán Ježíš jde za lidmi a aktivně se s nimi spojuje tam, kde jsou. Přitom téměř vždycky má kolem sebe učedníky! Nedlouho před závěrem svojí služby se Pán Ježíš za učedníky modlí: Jan 17,15 *Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého.*

Podobně apoštola Pavla průběžně obklopuje směs věřících a nevěřících! A Ti nevěřící do Pavlových promluv vnášejí svoje vstupy a někdy i útoky! V Efezu už to bylo tak protivné, že Pavel *učedníky oddělil a uchýlil se s nimi do školy muže jménem Tyrannos* (Skutky 19,9-10). A výsledek tohoto Pavlova oddělení učedníků? *Během dvou let všichni obyvatelé provincie Asie uslyšeli Pánovo slovo!* Tihle učedníci jsou nejen chytřejší, když se jim Pavel věnoval, ale především jsou skvěle vystrojeni pro službu nevěřícím! Hned jdou a masivně získávají pro Ježíše další učedníky, takže: všichni obyvatelé provincie Asie během dvou let uslyšeli Pánovo

slovo!
Zdůrazňuji, že Církev je svou podstatou duchovní společenství. Nicméně pokud běžnou součástí života jednotlivých učedníků a taky běžných aktivit společenství církve nejsou lidé, kteří s Ježíšem zatím nežijí, pak takové církvi něco hodně důležitého chybí! Ve srovnání s biblickou předlohou mi taková církev připadá sterilní – neplodná, nemocná…

Po vzoru Pána Ježíše a apoštola Pavla tedy usilujeme vytvářet společenství věřících, kteří duchovně patří k neviditelné církvi Pána Ježíše, a přitom fyzicky i mentálně žijí na tomto světě v účinném spojení s nevěřícími!

V tomto smyslu jsou pro nás vykřičníkem Pavlovy pokyny v 1. Korintským 14,23-25: *Když by se sešla celá církev a všichni by mluvili jazyky, a vešli by prostí lidé nebo nevěřící, cožpak neřeknou, že blázníte? 24 Ale když budou všichni prorokovat a vejde někdo nevěřící nebo neznalý, bude ode všech usvědčován a ode všech souzen. 25 Budou se odhalovat skryté věci jeho srdce, a tak padne na tvář, pokloní se Bohu a vyzná: Vskutku, mezi vámi je Bůh!*
Čtu to správně? Když se sejde církev, věřící mají přizpůsobit svoje duchovní projevy přítomným nevěřícím! A jaký je výsledek, když se církevní služba tímto způsobem „poddá“ nevěřícím? Ten nevěřící *padne na tvář, pokloní se Bohu a vyzná: Vskutku, mezi vámi je Bůh!* (1. Korintským 14,25)

Z tohoto biblického pozorování si shrnuji praktické náměty:

1. Setkání věřících má být takové, že ti nevěřící chtějí přijít a zblízka poznat ten hluboký a svobodný život Ježíšových učedníků!
2. Podle Pavla je tu klíčová srozumitelnost! Přímo jim říká, aby nemluvili nesrozumitelně. Proto všemi dostupnými prostředky bouráme náš křesťanský žargon!
3. Pán Ježíš i apoštol Pavel pracovali s učedníky přímo v sekulárním prostředí!

(Teprve když útoky nevěřících byly opravdu neúnosné, uchýlili se s nimi trochu víc do soukromí!) První církev se o letnicích scházela – řekl bych – na „tržnici“ zvané jeruzalémský chrám! Vždyť se tam prodával dobytek, holubi a měli tam i směnárnu!

Podle tohoto vzoru někteří naši učedníci zkoušeli setkání Boží rodiny v jídelní zóně shopping parku: Pět nebo šest kamarádů kolem většího stolu, na němž je několik Bibliček. Každý má nějaký nápoj nebo jídlo a probíhá standardní tří třetinové setkání malé Ježíšovy církve. Kolem jde nevěřící kamarád: „Co ty tady?!“ říká jednomu z přítomných. „Čteme Bibli, je to fakt super! Pojď se podívat! Jsem si jistý, že se Ti to taky bude líbit!“ Kamarád se přidá, naslouchá, zapojí se do objevování a je celý překvapený. Neumí to tak vyjádřit, ale svým způsobem prožil:

4. *„Vskutku, mezi vámi je Bůh!“*

Pane Ježíši, Tvůj příklad a příklad Tvých následovníků mě stále znovu dostává a nesmírně inspiruje...